

NEONSKI BOG MRŽNJE

DENIS ĆOSIĆ

d:p:k:m

SADRŽAJ

THANATOS NA POVOCU	5
Diskursor	6
Botanički koitus	7
Cikloljudi	8
Nesuđeni	9
Isus u naranči	10
Indikator	11
Antilopac je sposoban voljeti	12
Putovanje na Mars	13
Voćan i cvjetan	14
Kurac mi je depresivan	15
Car Trajan kozjih ušiju želi čuti istinu	17
Dolazi doba ludih rimskih careva	19
Metalojed	20
REMiniscencija	21
Hermetično srce	22
Prijeđi!	23
KRNJI PERFEKT	24
Što se vidi kroz prozor u zimsko jutro?	25
ACID for my cum	26

Taj čovjek voli proždirati usta	27
Neonski bog mržnje	28
Sedam i četrdeset i tri ujutro. Perem zube. Ubijem se.	29
Tahikardija	30
Interval od minus do plus beskonačno	31
Conradovo srce tame	32
Gledati sebe u ogledalu djetinjstva kao mladunče nosoroga	33
Moji su zidovi vidjeli masakr komaraca	38
Zubovoljenje	39
 ATAVIZAM ZVAN LJUBAV	 40
Suvremena teogonija	41
Meduzac	42
Naša je umjetnost krevet Tracey Emin	43
Ovoga se ne bi dosjetio ni Guillermo del Toro	44
Perpetuum mobile	45
Amfetametafizika	46
Melankolija: Pet značenja ljubavi	47
U gulagu svojih misli	52
 O autoru	 53
Impresum	54

Iz jednog sve, iz svega jedno, u jednom sve.

THANATOS NA POVOCU

DISKURSOR

nije jesen u mojim grudima u mojim očima
slažu se hodnici velike sante samoće
ne kaplje neon po mojim zglobovima
reflektira se molibden zatvorenog osrčja
proljeće je a padaju listovi prolijevaju
magma po mom platnu eukaliptusove suze
opomeni stranca neka ne raznosi heroin
neka ne daje svjetlucajuću hostiju
utopio se u strahu od poplave zagadio
cvijeće žute guštere kameleone na stadionu
iskrvario konjunktivitis

BOTANIČKI KOITUS

prokljalo u mene praskozorje
zoveš me *Pinus nigra* jer cvjetam u svibnju
koža postaje istočena smolom
Glandula pinealis – nagonsko pražnjenje (pa)sjemenja

dodirima tijela osvanuo Bizant
orgasmos (grč.) – puten/pohotan/pomaman/požudan
tvoriš me kao tirkizno kao $\text{CuAl}_6(\text{PO}_4)_4(\text{OH})_8 \cdot 4\text{H}_2\text{O}$

da bih gnjilio u svetosti Majke Zemlje
presjeklo mi osrčje motornom pilom

CIKLOLJUDI

crveni oblaci donijeli sušu – danas krvarimo ciklu
trg miriše na sagorjeli cilindar
na 42°C implodirali proteini u sunčanicu
hemoglobin ne donosi kisik
škrigama ljudi udišu krom
u slezeni postanu bilirubin

NESUĐENI

cvjetaš u vakuum s timijanom na ušima
elipse na glavi oblikuju nebesa
leđa postala metalna krila vretenca
pretvaraš tučke u žutozelen hrast
oplodilo pužnicu u suzvučje zlatnog
rodilo božanstvo na zadnjicu: (s)ekskrement
amebe slomile noge – u mraku bljesak:
anisovala zvijezda plovi tvojim očima

ISUS U NARANČI

Zaista ti kažem: danas (NE)ćeš biti sa mnom u raju!

Lk 23,43

u tvom pupku procvjetala velika naranča

žedam te očima

u crvenoj naranči štujemo Isusa

mrziš me riječima

u Indiji korom naranče tjeraju mačke

umrli u mislima

INDIKATOR

modre mu oči prešle u crvenu
iz trbuha u rastvorenoj aorti
prsnula aneurizma

limun dozrio na asfaltu
istočio sunčeve pjege u raslinje
galaktozu mojih usana

ANTILOPAC JE SPOSOBAN VOLJETI

prkos u tvojoj kosi
pet paličnjaka
kojima je diraš
puževo kretanje
i ostalo
sladak enzim
pod tvojim jezikom
kakav acidofeel
antilopče
ne daj da te vrbuju
nemoj izvisiti
kao Branko Miljković [*]
živimo u teksas jakni
i tu se može voljeti

[*] „On se te noći objesio o jednu nisku vrbu na Ksaveru“, Irena Vrkljan: *Marina ili o biografiji*, Večernji list, Zagreb 2004., str. 57.

PUTOVANJE NA MARS

nudiš mi putovanje na Mars
odlazimo kao imena u kapsuli

moje tijelo - krhotina antimona
što levitira nad staklenim očima
s pupkom prikovanim na korodiranu cijev

ti indukcija tuge - velika smrtna masa
parabola protkana mržnjom
depresija u potopljenom larnaksu

pričestiš se kad ti je želudac gladan boga

ti ne želiš da od tebe radimo sveca
ti želiš samo pravocrtno gibanje prema uništenju

VOĆAN I CVJETAN

kako dvogrbru devu spojiti u jednogrbru, a da deva ne krepa?

natrljati se polovinom limuna po koži

dezinficirati oči UV svjetlom

svežnjem kopriva bičevati leđa

kažeš: „muške pčele pčelaju se samo jednom u životu i onda im popucaju žalci“

kažeš: „volim čitati jeans u trapericama“

kažeš: „ajmo kuhat krek bokte i pušit na foliju“

*uvijek sam volio destrukciju kao mali bih radio gradove od blata i kopao kanale za vodu
trebalo bi mi par sati da to dovršim na kraju bih izlio veliku količinu vode preko grada i u
par sekundi sve bi bilo poplavljeno nalazio sam užitak u tom činu trenutak olakšanja osjećaj
kontrole i moći prvobitni čovjekov instinkt uništiti*

*sanjao sam kako sam prebio lika od 50 godina jer ti se upucavao sanjao sam nuklearnu
tvornicu koja eksplodira sanjao sam kako smo sustanari i kako normalno razgovaramo i kako
me susjeda ganja jer sam pušio cigarete kraj njenog prozora*

kažeš: „ako je bog stvorio čovjeka na svoju sliku što će mu testisi kad je sam i ne mora se
razmnožavati? ili bog ustvari ima vaginu i testise i dvospolan je? možda se zato u narodu
kaže da su takvi ljudi dirnuti od boga“

kažeš: „pas nam se može zvati Salazar ili Neon ili Vidra ili Elektra ili Orion“

kažeš: „mislio sam da mogu promijeniti svijet, ali svijet je promijenio mene“

odustati od moći upravljanja svojim željama

ljubiti me kao Meksiko pustinju

rezati diskove kaktusa i dražiti mi bradavice

kažem ti: „jedno jutro se probudiš i shvatiš da nemaš pojma

tko je osoba koju si volio ni zašto si je volio“

kažem ti: „s tobom bih gradio kule na rijeci“

kažem ti: „smrt na tebi miriši na jasmin“

KURAC MI JE DEPRESIVAN

poštovani gospodine LSD

danas se nešto uvuklo u moj krevet i plakalo pola sata *želim se napiti krvi želim ubiti jelena želim nekoga žrtvovati na oltaru* koliko god bih stiskao u svom zagrljaju nije prestajalo *plašim te se* moje ruke nisu dovoljno jake da zaustave nečije suze *prestani* moja prisutnost nije zamjena za tvoju nesreću *mozak ti je spaljen* ja nisam i ne mogu biti spasitelj *nestani*

a bile su moje suze u tvojima

nas na psihijatriji čuvaju redovnice

mi imamo ADHD

nas nigdje ne puštaju

kažu bolujemo od nihilizma i anarhizma

mi lutamo hodnicima bolnice

mi ne možemo pobjeći

nama društvo prave duhovi psa i djevojčice

prozor je **otvor** u zidu koji služi propuštanju zraka i svjetlosti

šupljina prazan prostor u čvrstom tijelu

čovjek visoko penetrirana masa

sve što znaš je nacrtati mi vilinskog konjica na leđa

on simbolizira harmoniju i sreću – *ti si moja*

propast prezent futur prvi i drugi

bili bismo ljepota rebara i preračunata Avogadrova konstanta

talište žive na 234 K

jedno drugom herpes na udubljenju ispod nosa

vokali i konsonanti

lokali i kozmonauti

rastuća entropija svemira

moj svijet uvijek je bio zaguran u piroklastične oblake

oni izlijeću iz tvoje katarakte: u njima sjaj žara folije

u njima sjaj gospodina boga sabaota

od mene je ostalo palminog šećera kubanskog otočja
u meni Guantanamo invazija u Zaljevu svinja
u meni zadnji treptaji puni pustinskog pijeska
posvuda oko mene pregažena vretenca
oni simboliziraju nove spoznaje i početke

*a ti u šumama crnoga sljeza
ti na zapadnoj strani duge
zagubljen u ekstremitetima stonoge
utopiš se u lokvi plave kozokrvine*

CAR TRAJAN KOZJIH UŠIJU ŽELI ČUTI ISTINU

tebe su sahranili živoga u tišine u tresetišta
gledam našu djecu moju djecu i ne vide me
plačeš danju plačeš i pališ si dlake nadlaktice
tebe bole usne svi izrečeni prijekori prva laž
i zadnja boja našeg rastanka raspuknuće
košulje dugmad otpala puniš šake
sinusima ispunjenih krvlju u grlu infekcija
bože tako lijepe oči vidjele su svrhu življenja
tremor uzvici oh ah ne i bježanje
niz naboranu tkaninu po stepenicama kucanje
vrata moja susjedova ključ u vazi ne ispod
tepiha ti kucaš i više ne otvaram jer
grizem svoje prste da suspregnem krik

dosta bolesti koja nas probavlja bježanja u
same sebe u gradove čudnih imena
čiste pahulje jestive na jezicima duha svetoga
dahovi pare otrovne ispadanje zuba
tako su me proboli lomovi sva ta šumska
atmosfera etanola divljač krv iz pregrizenog grkljana
zasadilo me bilje u neplodnu zemlju u
invalidska kolica tvog svemira i sve što su moje
oči vidjele pored tvojih bila je najgora muka
očaj izgubljeni identitet nepoznavanje sebe drugoga
ranjavanje kasapljenje rezanje crvene točke nakupina
pomoć treba nam moja tvoja nečija pri
spremanju sobe depresija gledam kroz otvoren
prozor mrave skočio bih u njihova ramena
prolazno je kažeš doći će jutarnja svježina
u naš krevet opet manjeg intenziteta ali vedrija
sjena naših kuća skrivena pod nama grliš

vrata školjku obznani mi svoje ime probaj
pokucati ponovno
ne otvaram

DOLAZI DOBA LUDIH RIMSKIH CAREVA

on pije katran bojni otrov iperit
u svojoj jutarnjoj kavi voli ostavljati
opuške na tanjuriću smotati nam
duhan u petnaest sekundi
sperma mu je okusa radioaktivnog izotopa
on neće moći brinuti za mrijest
ili oploditi naš užegli asfalt
plače jutrima nad trulim agrumima
dobio je klamidiju preko daske wc školjke
budi se noćima u vlastitoj slini
spava već trinaest godina u betonskim blokovima
s migrenom u čeonom režnju
u talogu kave proriče mi sjevernu zoru
kaplje narančasto protječe mojom kožom kao tetanus
mi ne dijelimo četkicu za zube resice se utiču
u desne povlače se s paradentozom
on u oči stavlja klikere s taksidermičnog fazana
isparava terpentini umara leptiricu
u igri postojanja uzima si oduška spaja rebra
strunom na ventilator čeka pet minuta deset
zove nekoga da isključi struju poliježe samoga sebe
u korito rosnih lišaja uplovjava u tajge tundre
kristalizira se u dubinama Arktičkog oceana
voli gušenje ljubičaste otiske na vratu
miris sulfita Dunava pred jak pljusak
južnu hemisferu planeta neistraženu brazdu
marijanskih svetišta na moru
leševi plutaju uz brodice uz mjesečinu
skorenu betonsku sol usta nam se pune
algama zubi obojeni crvenim i zelenim pigmentima
ujutro ćemo započeti fotosintezu vaditi umnjake
pod nečijim suncobranima

METALOJED

sok od bazge
podsjeća me na naše ljeto
imao si natečene limfne žlijezde
i mirisao na voćne sokove
uzbuđivalo me pucanje voćnih opni
i curenje sokova niz tvoju
mliječnobijelu kožu
bio si muflon bizon
mošusno govedo
s kosom čupavog korijenja
bio si gladan
za drugačijim životom
naopako okrenutim križem
koji je tvoja estetika
jer umjetnost je vječna
a bogovi su prolazni i
zamjenjivi
meni nije trebalo mnogo
krijesnice se hrane
nektarom i rosom
a ja sam samo htio svjetlucati
na valovima svoga imena
jer moje ime je tursko more
ali ti to ionako nisi znao
do sada sam te utopio u sebi
već nekoliko puta
ali ovaj put ćeš korodirati
na željeznoj ogradi
ispod bazginog drveta

REMiniscencija

mene smeta
što sanjam kako umireš
nevidljiva sila
zabije te u moje kopno
raspori me kao tjesnac
dozrelu dinju
jedeš koštice marelice
oksidirano željezo
nađem te na braniku auta
s kojim si pregažen
podne je mutno
kao riblja ikra
jedeš ga na oči
s dna staklene tegle
plačeš sunce u tjemeništu
i moja majka
neće te poljubiti

HERMETIČNO SRCE

sjena ti je pregažena na pločniku
pojavljuješ se kao papirnati ždral
ili sveta voda kojoj se opireš
na žalu slažeš oblutke i gađaš sunce
što tone u izgladnjelo more
u epruветama čuvaš zamišljenu
marsovsku zemlju i uzgajaš
biljke mesožderke koje hraniš
svojom ostruganom kožom
kada plačeš to nisu suze već prah
pušeš ga svima u oči kako bi sakrio
svoju nagost i sutonske rane
po kojima pljuješ jer nitko drugi
ne smije staviti zavoje na tebe
ako iskrvariš pred nekim
dok ti koljena pucaju od težine utega
nad tvojim diskovima
ušuljat ćeš se u stanice cvijeta
i procvasti u zapuštenom vrtu

PRIJEĐI!

preko tebe koračam u nebesa
ti si most za ristanke i jedino vezivno tkivo
koje me drži prisutnim

provlačiš konce niz moja leđa
i prislanjaš me na veliku gredu
visim iznad iskopine u koju plačeš

poredao si oko mene tek ubrane gljive
kažeš da trebam rasti s njima
one rastu poslije tuge

greda se nakvasila i nagriza je sol
i konci popuštaju od moje težine

sada sam ja most kojim prelaziš preko iskopine

KRNJI PERFEKT

ŠTO SE VIDI KROZ PROZOR U ZIMSKO JUTRO?

„...vide se ovčice koje su rumene kao šipci“ [*]

[*] Riječ je o mrljama krvi u hrpama snijega; zbog ovoga sam u drugom razredu osnovne škole izbačen iz literarne družine s objašnjenjem kako nisam razumio zadatak i kako bih trebao potražiti neku drugu aktivnost.

ACID FOR MY CUM

potopio sam mrave polio ih octenom kiselinom

$\text{HCOOH} + \text{CH}_3\text{COOH} \rightarrow$ nema reakcije

matica rodila tri generacije laburista

izlila bjelanjke u mokraću

crveni mravi zagrizli mi kožu

u limfi kopriva u krvi formijati

ruke mi postale nakovanj na obzorju

TAJ ČOVJEK VOLI PROŽDIRATI USTA

činilo se da kaplje snove po kartonu i radi grafike
otvarao bi usta netom prije zarona u rastopljene oči
a onda se sklopčao u sjenu kuće i rekao
moja boja je prozirna

NEONSKI BOG MRŽNJE

pogodit ću te svojom mazohističkom strijelom
punit ćeš želudac paučinom što ti leti oko glave
dopuštam ti da me krstiš amnionskom vodom
psihopat si iz čijih očiju teče peroksid
ti pjevaš pjesmu psihičkog samoubojstva
ubijaš zelene paukove hrapavim dlanovima
zaplićeš se u vlasima svoje razdraženosti
fluidi crne materije istječu ti iz antilopskih ušiju
bježiš u kut boje morfija -
peristaltiku života presijecaš
strahom od krvožedne crvotočine
ruševina si i to znaš
mrak što širi zjenice
neonski bog što me hrani svojim kolostrumom
dio tebe sastrugan sa stanicama kože
uživa biti sudionikom u mojoj patnji

SEDAM I ČETRDESET I TRI UJUTRO. PEREM ZUBE. UBIJEM SE.

spominjalo se na jutarnjoj misi
kako ima onaj jedan koji je napravio svetogrđe na prvoj pričesti
jer nije izmolio dvije zdravomarije za pokoru
i sada ima oštećenja na mozgu jer se odao drogi
pričalo se na kavama taj lik je istripovani čudak
i majke su tapšale svećenike što brane djecu od zla
i bake su molile otajstvo svjetla
oprao je zube i iščupao klimavu (peres)trojku
i na zapišanu školjku ispovraćao krv
susjedi ga polijevali hladnom vodom
i predbacili mu što ne pazi svoje zdravlje
iz hodnika zgrade navirao je plač
dečko preko puta izgubio je mješanku
hodali su nasipom kad je pobjegla u jarak
čuo se prasak – kuja stala na minu

TAHIKARDIJA

pustite oči u mraku neka svijetle
zelenu luč s krila bumbara koji sporo leti
tromo i hladno razrežite nebo
i oblak i tračke umornoga sunca
svi će moji narkomani upasti u krug
u crni stup u štap sa stubišta
pomolimo se zdravo marijo milosti puna
krug je pun i život je na izmaku vjetra
još jedne injekcije sagorene žlice
tanki vrat ispast će u ruke u zvuk
kiše na asfaltu što izgara trup
metalno krilo zrakoplova cijedi
sivu i blijedu osamljenu put
pustite meni da ga vidim
još jednom taj tup i utvaran pogled
na horizontu izgara žuti trbuh
polako i oprezno raspolovi usnu
mekano rame stjeraj u kut

INTERVAL OD MINUS DO PLUS BESKONAČNO

...

uzgojili metastaze plave otoke na nogama prevrnuli teretne vlakove izvrnuli bubrege
naopako sašili trbuhe napravili oltare na prsima Jima Morrisona možeš držati među grudima
imam glatku kožu poput vrganja rastavljen u Gondvanu u mislima mogao bih rastaviti
kondicional sadašnji zubima reći ti postoji prosti razlomak tri usmine ili da je pogača od
rogača poremetiti čekić nakovanj stremen u tvojim ušima diviti se tvojim kolobarima
atomskim crnim očima nazvati to udupljavanjem jer postajem dio tebe u tvojim šupljinama
provaliti na bazene ili kupati se u Veličanki u gaćama gledati te s bradom poput
Rauschenbergovog jarca pobacati nečije automobilske gume u ponor s veš-mašinama
shvatiti da se zbog umjetnosti lišavamo spavanja nastaniti potomcima Jukatan prekinuti
(ne)zdravu simbiozu prolongirati tjeskobu zbog razdvajanja

...

CONRADOVO SRCE TAME

namaži kožu sokom crne masline
imat ćeš otiske od gušenja kada te bace
niz pjenušave litice slane
u kamenice
grla su nam puna crnih maslina
potpuno sam slobodan nigdje i bez ikoga
među agavama nepobranim šparogama
ližem mrave gulim tjeme kao maslinu od koštice
crni jezik crna starica
smrt je meni ukazanje boga u maslačcima
dozrelih zelenim maslinama
grlim tvoje deblo maslino
crno korijenje na mojim nogama odmara
kada nožem probodem srce teče
crnim kapljama

GLEDATI SEBE U OGLEDALU DJETINJSTVA KAO MLADUNČE NOSOROGA

ja sam sebi uvijek majka
prišit će mi na ramena
još pokoju uvredu
kada izađem na ulicu
vidjet će me ljudi
u obliku lošeg paralelograma
netko će mi kutove zaobliti
pretvorit će me u parabolu
baciti na drugi kraj grada
a znaš da se neću vratiti
ulice nemaju zube
ali moji po njoj ispadaju
očnjake tražim po stepenicama
ispleli su mi džemper od trepavica
neki ljudi uzgajaju
moje dlake u laboratoriju
i ugrađuju ih na tjeme
ćelavost je znak inteligencije
znak je velike količine testosterona
imam puno dlaka na prsima
pa sve do dolje
ogroman oblak nježnosti
prodavat ću slatke oblake na štandovima
šećernu vatu
voliš li slane kokice
kokice s putrom
kokice s okusom propasti kapitalizma
kada se uhvati za krajeve jezika
podraži okusne pupoljke
možeš osjetiti sve financijske krize
burzovne podrhtaje

nepovoljne kamatne stope
krvave novčanice u bankovnim trezorima
nepostojeće zlatne rezerve
ušmrkajte kokain na nosnice
na šupak tamo se lakše prima neto dobit
volim pojesti mesa
rastrgati nečije tkivo u ustima
onda povratiti u kljun
hraniti svoju djecu
djecu pelikana
majke svoju djecu četkaju
skupim češljevima
ja im trgam uprljano perje
punim jastuke
da bi ljudska štetočina
imala na čemu spavati
smišljati nove ideje
o napretku svijeta
ići po tumačenja suvremenim freudovima
u nečijim snovima
formira se peta industrijska revolucija
netko će morati abortirati mozak
bilo bi nam bolje da smo svi
dio jednog velikog safarija
vanzemaljci nas posjećuju
tako što uzmu oblik čovjeka
i infiltriraju se među nas
mogli bi s nama rađati
intergalaktičke amebe
može li se stupiti u brak s njima
crkva bi ih odmah pokrstila
glava mi je okrugla
jer kugla je najsavršenije
geometrijsko tijelo
svi sustavi u prirodi

nastoje trošiti što manje energije
oko mene rotira
sva silina čudaka
ja na putu oko svijeta
kao mentalna revolucija
printat će me u novinama
vodio kampanju protiv alkohola
vodio kampanju protiv pasivnog pušenja
jednom nogom zakoračio u svijet svećenstva
pomagao beskućnicima
ali ništa neće reći dobro o meni
jer sam zrcalo
oni odlaze od mene bez suočavanja
tu je zato das gesunde plus
vitamin b kompleks
da mi normalno funkcionira živčani sustav
hoćeš li implodirati
kada ti prilijepe znak stop
na jagodičnu kost
kada te pitaju znate li
zašto se više ne prelazi granica?
ili jeste li imali spolni odnos
unazad šest mjeseci?
a onda anestezija u nožni palac
debljina igle značajno
intenzivira bol
i čupanje nokta
i rezanje okolnog tkiva
injekcija u pete potkoljenice
venerin i mjesečev brijeg
ultrazvuk stražnjice
rezanje kapaka suznih kanala
sve zabava za mene sadista
a onda te pitaju kako znaš
značenje riječi anksioznost

ili zašto čitaš sartrea i hessea
i traže te da vjeruješ u zagrobni život
i ispuniš još koji test
koji neće ni pogledati
jer si za njih samo još jedan pacijent
prije odlaska na porodiljni dopust
i bit će bolje ako nađeš fokus
već s 15 godina
a neki se ljudi traže cijeli život
blagoslov je biti ograničen
sloboda je stran pojam
i ljudi je se boje
uzmi psa uzmi mačku
drži ih na povocu
ograniči i ti nekome slobodu kretanja
nađi curu nađi dečka
osnuj obitelj
ali najbolje u visokim travama
sakrij se od jakih svjetala
sagradi ogradu oko sebe
i urezuj crtice do dana svoje smrti
do riječi od koje zaziremo
stavili smo je na margine rječnika
osudili na vječno udaljavanje
ubili jer smo nekrofobi
kada izađem na ulicu
bit ću izbrušena stranica
nečijeg ormara
bez brade i brkova
i poklonit ću ti svoju kožu
da u njoj osjetiš
svu hladnoću svojih pogleda
nebo je tamnozeleno boja
pljesnivih očiju
ja sam bijel od skrivanja

u vreći brašna
siempre bebia alcohol y dormia
u savanama sam bez svoje kose
bez svojeg ponosa

MOJI SU ZIDOVİ VIDJELI MASAKR KOMARACA

posudio sam dvije šivaće igle i guram ih u utičnicu jer muškarci vole gurati stvarčice u rupe
teško je ozbiljno shvatiti nekoga tko opsesivno prodire u tuđa međunožja, a jednu rupu
nikako ne zna popuniti

noću kada misli kreiraju nadrealne svjetove on vrišti kroz kožu i osjeća da mu netko cijepa
prsni koš

susjedi ga ne čuju jer susjedi imaju uši samo za vlastite vriskove

nikome ništa o tome ne govori i nitko nikada to ne spominje

dok jednog dana svi ne umru od praznine i stope se s bezdanom svemirskog prostranstva

od svih životnih udisaja najdraži mi je onaj neonski s okusom hašiša

neki tugu pokušavaju riješiti alkoholnim pićima i neki tuku svoje žene kada dođu svojim
kućama

plovim titrajućim valovima svojih misli i dižem ruku jedino protiv sebe samoga

noću kada tijelo nepomično leži u krevetu njegove misli stvaraju parazitske slike neukusa

prijatelji to ne mogu vidjeti jer su slijepi na tuđe vizije i boje

nitko nikada ne oslika onaj život koji živi iza zatvorenih kapaka

kada oko usne boju i od crne tamniju

mrak kida titanske niti paučine što mi se u glavi ukrstiše u naličju tebe

svoj bijes obilježavam različitim okusima - tvoj okus je gorka kava i autodestrukcija

noću kada svi bježe u pećine vlastitih pomračenih umova

blještiš pod sumpornom lampom i dišeš, a sav si mrtav

iako nismo zemljani jedno drugome idemo na sprovod

i jednog dana doista osjetimo gorčinu umrtvljenih pupoljaka

moji su zidovi vidjeli masakr komaraca

nepodnošljivo je nalaziti se u sobi koja odiše brojnim samoubojstvima

noću kada divlje mačke sjaje iz obližnjih grmova, a ptice šapću posmrtni marš

susjedi se vješaju o grede svojih krovova

ZUBOVOLJENJE

od tolikih svemirskih kutaka krijem se
u dijastemi tvojih gornjih sjekutića

ATAVIZAM ZVAN LJUBAV

SUVREMENA TEOGONIJA

život je velika pepeljara u kojoj gnječimo patuljke
plaćemo nad grobovima izopćenika kada želimo svršavati u oboe i flaute
štujemo lažne idole kojima cuclamo glaviće kao marionete privezane na dokovima bludnih
pristaništa
sadističke potrebe upražnjavamo na javnim skupovima gdje plešemo pod svjetlima
izumiranja
statistika nam govori da je lakše umrijeti od meteora nego pronaći srodnu dušu krajičkom
oka
jedemo brkove i sviramo prerezane glasovire,
sviramo udubljene bubnjeve,
sviramo rastopljene triangle
s dolaskom proroka na Sudnji dan svi implodiramo kao masa u rascjepu nepostojanosti
trgamo udove glodavcima i hranimo se humanošću kojom nas daruju
napajamo se posthomicidnom depresijom iz limenki rastrojenog Svevišnjeg Stroja
režemo kožu izobličenu utjecajima tuđe egzistencije, davimo se u krvi nevinih ekscentrika
ugnjjetavanih vlastitom otrovnosti, intenziviramo spolne nagone afrodizijakom potenciranog
Thanatosa
svijet je gorak od ljudske izopačenosti, svijet je sladak od velikih genitalija, svijet je kiseo od
unakaženog spektra interakcija i vezivanja
ispoljavamo energiju tantričkim pisanjem u feromonske dnevničke
noćima imenujemo zvijezde – buntovnik si koji moje ime nadijeva crnoj jami
razumijemo naše postojanje jako infantilno i nadasve prozaično, kasapimo identitet
odsječenim noktima, trujemo nebeski svod kvadriplegičarskim molbama čudnovatom nizu
rezigniranih božanstava
magovi izmišljene sadašnjice recitiraju nam recepte za alternativne oblike disanja
skačeš preko Jarčeve obratnice u antarktički san o netopljivom ledu
lužnat pogled izvanvremenskog konja rastače se u esencijalnoj kiselini življenja
doručujemo ibogain uz dodatak vitaminskog mučeništva
onanimam vulkanski stožac i plodim isušenu zemlju lavom živih amniota
sperma mi se denaturira na rukama i ja sanjam o svijetu bogova koji ne kažnjavaju nas
luđake koji ne krijemo lice pred Zrcalom Istine

MEDUZAC

danas ću otići na speed dating
i reći
bok ja sam Denis i ne znam biti zaljubljen
slušaš li i ti Slowdive na kišne petke
za mene je to stanje normalnosti
znaš li
kao što se mačke pare u veljači
tako i ljudi jer sjeme je najkvalitetnije
između veljače i svibnja
u rujnu je najslabije
u rujnu se rađa najviše djece
rujanska djeca novogodišnja su odluka
muškarac je kesten jer prostata podsjeća na kesten
a sjeme ima miris cvjetajućeg kestena
čovjek je stablo jer epifiza podsjeća
na borov češer
hej meduzac
nešto me prevarilo neka količina zaljubljenosti
koja se ne stavlja u crnu kavu
previše si sterilan za moj ukus
frigidan
armiran
tvoje mi lice govori:
sunce je pokušalo spavati
na mojim obrazima
tvoje mi ruke govore:
odvojio sam ti prah od srca
tvoje mi oči govore:
sretan ti dan divljači
ne zaljubljuj se u mene

NAŠA JE UMJETNOST KREKET TRACEY EMIN

*imaš me utorkom i srijedom tri su sata ujutro susjedi ostavljaju otvorene prozore
čuju dahtanje čuju tvorničke pogone čuju rotaciju Zemlje
imamo mokre kose previše duhana svjetlucave zidove i krevet Tracey Emin*

u nama dozrijevali toplinski valovi
iz ruku nam isparavale molekule ljubavi
spajali smo prste u kolosijeke

ti si utopljenik svojih snova
od tebe ostala polumjesečasta kaldera
raspršena sol u Bora Borama

čovjek je čovjeku sučovjek
a ti meni zasićena otopina nevolja
zadjevač zavađač zadavač
umnožavač niskih strasti
potkožni usjekač
žutičavo otočje u koštanom zaleđu
u sljepoočnicu uperena zračnica
istočena žljezdotočina

*imaš me četvrtkom i petkom pet je sati ujutro i kažem ti da susjedi imaju otvorene prozore
čuju šaptanje čuju škripave kontejnere čuju disanje Svemira
imamo krvave oči premalo trave električne zidove i krevet Tracey Emin*

OVOGA SE NE BI DOSJETIO NI GUILLERMO DEL TORO

hidranti oni što će prskati svetu vodu kad im prerežeš grkljane
sve te anode i katode čudni ciklusi u kojima teče vrijeme unatrag
mononukleoza → monogamija → monomanija tijekom mojih bolesti
višestruko bacanje u nakupinu paučine jer u početku bijaše riječ
bijaše saharin s tvog obraza pokoja čudna izjava poput
ne trošim robu nego dileru i što smo uspostavili komunikaciju
mukanjem i kašljanjem poput oka pijanog od lažnih obećanja
o dolasku p(r)oroka koji umre od predoziranja srećom umre i nastani se
u mom jeziku traži zlatni rez u reproduktivnim organima
s uranjanjem u zadnju misao da ću ti nedostajati iako znam
da nam je ljubav dekompresija splet krivo postavljenih kralježaka i vječito
čitanje katekizma iluzija o bivanju dijelom tvoga zapešća postiđena karika
koju vrtiš oko prstenjaka u radionici svoje druge majke
samo je važno da ne otkriju naše nevidljivo rušenje
jer pet je grama trave dvjesto kuna i Marija Magdalena
ima fetiš na stopala
mi ne volimo sebe
prestaje li ovo ikada?

PERPETUUM MOBILE

umrijeti – ništa lakše; dekapitirat ćeš me uvečer na hrastovom panju
nismo uzalud pucali u zvijezde da bi nas jutrima budile horde maloumnih
stegni šaku i moj prst u njoj što držiš nemoj više stavljati među zube
riječi su moje najjače oružje, pucam ti u oči jer gledaš derutna tijela koja su mi strana
otići ćeš šutljivo i znam da ćeš se skriti dok mi se drugi budu klanjali nad baldahinom
pobjede
zalutao sam jučer u aveniji gubljenja sreće i pronašao mnoga poznata lica, svi smo izgubili
sebe
u kobaltnim pogledima umiru nam brade, u zaleđenim pokretima trunu nam cipele
mi smo aktovi bez ekstremiteta, tek grudi probijene kolcem, ali samo sanjamo

ljubiš moje začepljene pore na koži silno se trudeći da te ne zaboravim pošakljati
zagrebi dublje u moje isprekidane tokove misli i suočit ćeš se s neskladom kojemu si uzrok
izaberi što ti se nudi – svakodnevnu anhedoniju ili još jedno perfidno iskorištavanje intelekta
uz kapljicu vode sramota je plakati, uz morsku obalu šteta je ne utopiti se u vlastitim
grcajima
zatvoriš li se opet u sebe pronaći ćeš ono što ti svakog dana pokazujem – blještavo ništavilo
očaravajuće je uskočiti u takav kaos i pokušati ga obljubiti, privlačno je samo ono što ti
izmiče
u naborima sjena ili rastegnutim facijalnim ekspresijama naći ćemo naše obamrle uspomene
znamo što nam jutro donosi, ali radije se ljubimo kada nam noć spava na plećima

AMFETAMETAFIZIKA

poljupci su 80 milijuna bakterija
i onaj tko te voli
ne želi ti prenijeti bolest
s obzirom da ne razmišljamo o tome
poljupcima nesvjesno volimo
kako vjerovati nekome kada
je ljubav postala nepoznata
ja sam nepoznanica x koju
tražim cijeli život, a ti
nepoznanica y na koju naiđem
kada najmanje očekujem
ako je smrt iza znaka jednakosti
kako mogu spoznati sebe
preko tebe ako mi se ne otvoriš
sreću ne smijem tražiti u
strancima većima i od mene samoga
načinjeni smo od istih materijala
od kojih su izgrađene zvijezde
to objašnjava zašto smo crne rupe
koje gutaju jedna drugu
živimo u iluziji kako volimo
našeg partnera, a ustvari su nam
hormoni izašli iz homeostaze
zaljubljenost treba tretirati
kao bolest

MELANKOLIJA: PET ZNAČENJA LJUBAV

Prvo značenje

*pričalo se kako mladi znaju u kasne noćne sate otići iza željezničkog kolodvora skinuti svu odjeću
i trčati kroz visoku travu jer ona klizi niz kožu i izaziva ugodne podražaje približne početku orgazma pa s obzirom da su se bojali imati spolne odnose voljeli su zamišljati kako će im biti jednog dana kada budu bili spremni
u ovoj travi sazdan je sav tvoj svijet u ovoj travi ležimo otvoreni nebu
do zvijezda idu slamnata dizala do zvijezda rastemo iskrenutih vratova
on je alkaloid, izoliran iz biljke ma huang (Ephedra vulgaris), a poslije sintetiziran sličan adrenalinu, blizak benzedrinu, trgovačkog naziva Dexedrine
uživanje u hodanju tračnicama mogu izjednačiti s probadanjem ulnarnog živca vrućom iglom
u tvom pravcu dolazi vlak koji ne uspijeva zakočiti i iskre pale suhu kolovošku travu
i iskre pale peludnu groznicu serumske bolesti urtikariju
nazvat ću svoj život tranzitnim periodom, svojom pjesmom proglasiti Narcotic
život rasporediti na dvije sile - zvat ćemo ih Rimbaud-Verlaine ili Basquiat-Warhol
ovo pisanje sada je New age poezija - njena osnovna načela idu ovako:
neka svaka pjesma bude herbarij identiteta
neka svaka pjesma oslikava naše pračovještvo
pjesma je traženje: vrati se u stadij punoglavca
pitaj se: lopatica, vilica, zdjelica - jesmo li mi pribor?
pitaj se: za što sam ja? ja sam zašto!
i kada su bili konačno spremni isparila je fruktoza sa njihovih obraza nije bilo više trave da ih
draži već suha zemlja kamena oni koji su uspjeli pobjeći našli su utjehu u šumskim hladovinama
oni koji su ostali - šteta po moždanu funkciju serotonina*

Drugo značenje

u tvojoj ulici pod stablom hrasta Kafkin kukac trga noge
VOLI ME - NE VOLI ME - VOLI ME - NE VOLI ME - VOLI ME - NE VOLI ME

*što ćemo s poliamorijom?
želim voljeti više osoba želim biti dio njihovih života
svaku ih večer grliti svojim rukama
previše ljudi neće naći nikoga previše je ljudi usamljeno
voljeti je više osoba posvojiti ih spasiti ih
za njega ljubav je bila:
utaboriti se u nečije duplje
svakoga dana gledati druge ljubavi
mimikriju tuge
znaš li da bio sam na križu i gledao naš svijet izdaleka
pet otoka s kojih umiremo u ponoru
mi smo zarobljeni među brdima
koja se primiču prema centru tvoga pupka
„Adios“, reći ćeš nakon agresivnog seksa
iduće ljeto izgorjet ćemo usamljeni na asfaltu
u tvojoj ulici pod stablom hrasta svlačio sam mu koru
prepoznali su me – paučnjaci, dvosupnice, dvopapkari
toksičnost je relativno mala, kada se uzme oralno kod zečeva LD50 iznosi otprilike 12,5
mg/kg
kada se uzme oralno kod štakora LD50 iznosi 280 mg/kg, smrt u rekreacijskoj uporabi nije
poznata*

Treće značenje

*kao antagonist na serotoninске receptore uzrokuje plastične, obojene vizije, preosjetljivost
prema mirisima i zvukovima, fenomen sinestezije, poremećen osjećaj prostora i vremena,
osjećaj
otuđenja tijela
teško mi je prizvati taj osjećaj iz misli jer u mojoj kući nitko ne živi već osam godina
kada dođem spavam na trosjedu u dnevnom boravku, u svojoj sobi nisam spavao tri godine
moja najdraža šalica ona je s Pokemonima, ali nju ne koristim jer se na dnu skorio talog
kaka
tanjuri se operu svakih šest mjeseci kada se napuni kada, u mikrovalnoj pećnici pocrnio je
batak*

prije godišnja doba kao da su bila ravnomjernije raspoređena jer jesen za mene traje od listopada
do svibnja – ulijećem u svaku lokvu na koju naiđem, u svakoj lokvi vidim sebe s druge strane
iskustvo uključuje izrazite vremenske dilatacije, putovanja kroz vrijeme, putovanja u paranormalne svjetove, susrete sa spiritualnim bićima ili drugim transdimenzionalnim bićima,
koja se ne mogu verbalno niti vizualno opisati
ostavljen u kamenjaru plitkoj vodi nabubren s izraslinama trnjem bršljanom u rukavima
zatrli mu putove autoceste pregazili autobusom mogu mu prebrojati godine godine 23
nije davao izdanke pupove mu strgali rastao je s gujavicama krumpirovim zlasticama
u zemlju se pretvarao u kužnjak
(tako bih opisao proces metempsihoze) → zbog toksičnosti postao toksičan
život prije bio je iluzija, kao čuvanje omota duhana u kristalnim zdjelama
kako sam volio ljude? mislio da je život dobro posložen?
bio sam čudan, ali bio sam zadovoljan

Četvrto značenje

Djevica Marija ukazala mi se u otvoru zida ljetnikovca u obliku razglednice dok sam roditeljima
pokazivao sliku nisu mi vjerovali odlučio sam zataknuti ukazanje u kotač mlina idući put slike
nije bilo odustao sam od toga da postanem svećenik
moje krsno ime je Pavao, ali ja ne naviještam božju riječ
nešto mi smeta kod sakramenta krštenja – indoktrinacija najgora je droga
anabaptizam ima smisla tek utoliko što se oslanja na to da krštenje treba obaviti kada čovjek
dosegne potpunu umnu svijest; krštenje je stoga barbarizam – roditelji guraju tek rođeno
dijete u
nešto čega ono nije svjesno niti je dalo dozvolu da se obavi
ne znam postoji li pojam otkrštavanja, ali uvest ću ga za samoga sebe – AUMⁿ
također se u krugovima smatra enteogenom i alatom za transcendenciju
n-metil-3,4-metilendioksiamfetamin
riječi su čaj od matičnjaka
sintagme ti poslužujem intravenozno

jedna pjesma jedan alprazolam
1 mg morfija svakih 6 minuta
(najkvalitetniji mak na svijetu raste u Makedoniji i sadrži od 17% do 22% morfija)
cijela zbirka kognitivno-bihevioralna terapija
umro je od droge, bili smo d.o.o.
držat će ga kao 300g Kolumba u seviljskoj katedrali
popij svete vode ešerihije koli
kampilobaktera enterokoka
pojedi pilećih prsa i bataka – želudac ti je azbestan
brada pomazana uljem
povrati od ipekaka
„Štetna nova-neu-god(i)na“

Peto značenje

oči su ti Ganges – njima pluta mrtva krava
sveta rijeka, a u njoj živi kolera
mi smo gmazovi i dlakave nemani
višestruko plodimo svijet
Istok Eastok istječe sunčeva pjega
crno tromede granica pukotine u tektoniku
kao ponornice podmornice pomor crnice
crno tromede indigo staklenke na asfaltu
Richard von Kraftt-Ebing 1901. godine skovao je naziv gerontofilija kombinirajući riječi
geron
što znači stari muškarac ili žena i philie što znači ljubav
Ivan (*Majorana hortensis*)-ić skovao je riječ nosorog
mi imamo:
a) mrminjak – mravinjak mrme (zaliha ecstasyja)
b) bijelo pranje – biti pod jakim utjecajem metamfetamina
c) izdoj – mlijeko iz dojke, ako je u prahu onda kokain
ti i ja ista smo osoba – nastali pupanjem kao hidrino potomstvo
jest ćemo uljane pogače hranu za svinje u Butanu jedu marihuanu
u tebi spava janje mala plava laguna fraktalna snježna pahulja

pamtit ću te po izbjegličkog krizi optičkim kablovima
nedostatku umnjaka pustinjama kontrakulturama mekinjama
satelitima u kosi svim našim zvjezdotresima i mislit ću
ne treba mi više plivači mjehur plivaća kožica u kadi nema mjesta za dvoje
volim refleksiju tvoje svijesti s obzirom da ne znam kako je biti ti
volim ono što jesi i to je najviše što ćeš dobiti od moje naklonjenosti

U GULAGU SVOJIH MISLI

čuo sam da je mala razlika između pjesnika i tiranina
moj je omiljeni diskurs automatski diktat misli
moje su pjesme moja diktatura
ja sam tiranin svoga srca

Denis Ćosić

Rođen 1996. u Karlsruheu. Prvostupnik je ekonomije hotelskog menadžmenta i student diplomskog studija upravljanja ljudskim potencijalima. Osnovnu školu i gimnaziju pohađao je u Požegi.

Prva zbirka pjesama izlazi mu pobjedom na natječaju Pjesničkih susreta u Drenovcima za najbolji neobjavljeni rukopis. Zbirka je 2019. nagrađena Poveljom uspješnosti na 25. danima Josipa i Ivana Kozarca. Iste godine, s rukopisom *Crveno prije sutona*, koji je završio i u najužem izboru natječaja Trećeg trga (Beograd), osvaja nagradu „Goran za mlade pjesnike“. 2022. godine zbirka *Košute su plakale bez rogova* nagrađena je Kvirinom za mlade pjesnike, nagradom Duhovno hrašće na 33. Pjesničkim susretima u Drenovcima te je završila u finalu nagrade Kamov.

Pjesme su mu objavljene i u različitim antologijama, zbornicima, časopisima i na portalima u Hrvatskoj i regiji te prevedene na engleski, francuski, makedonski i slovenski jezik.

Član je Hrvatskog društva pisaca i sudionik međunarodne platforme za europske pjesnike Versopolis.

Objavio: *Neonski bog mržnje* (poezija, 2019), *Crveno prije sutona* (poezija, 2019), *Košute su plakale bez rogova* (poezija, 2021).

Biblioteka Online

knjiga 253

Denis Ćosić

NEONSKI BOG MRŽNJE

© 2024 Denis Ćosić

© za elektroničko izdanje: Društvo za promicanje književnosti
na novim medijima, 2024

Izdavač

Društvo za promicanje književnosti
na novim medijima, Zagreb

Za izdavača

Krešimir Pintarić

Urednik

Goran Čolakhodžić

Fotografija

StockSnap / Pixabay.com

Objavljeno

19. svibnja 2024.

ISBN 978-953-374-233-5 (HTML)

ISBN 978-953-374-234-2 (EPUB bez DRM)

ISBN 978-953-374-235-9 (PDF)

ISBN 978-953-374-236-6 (MOBI)

Prvo izdanje

Općinska narodna knjižnica Drenovci, Drenovci, 2019.

**Knjiga je objavljena uz financijsku potporu
Grada Zagreba i Ministarstva kulture i medija
Republike Hrvatske.**